

momentum 1

01: Kampen om arbejdskraft kan ramme både velfærd og vækst

05: Markante forskydninger i væksten på tværs af landet

MOMENTUM. 14. ÅRGANG. 1. UDGAVE
KL. 13. JANUAR 2022

Af Jens Baes-Jørgensen, jjr@kl.dk

Kampen om *arbejdskraft* kan ramme både velfærd og vækst

Ny analyse viser, at der vil mangle omkring 90.000 personer på det danske arbejdsmarked i 2030, hvis den private beskæftigelsesvækst og det offentlige serviceniveau skal opretholdes. Hvis rekrutteringsudfordringerne skal mindskes, skal arbejdsudbuddet og produktiviteten øges, og politikere skal være påpasselige med at indføre lovgivning, der lægger bånd på arbejdskraften.

Allerede i dag må virksomheder, kommuner og hospitaler på flere områder spejle forgæves efter ansøgere til deres opslåede stillinger, og selvom rekrutteringsproblemerne er større end i årevis, så viser en helt ny analyse, at der kun er udsigt til en endnu hårdere kamp om arbejdskraften i de kommende år. Og det kan komme til at gå udover både velfærd og vækst, hvis ikke der findes løsninger.

Analysen viser med baggrund i data fra Finansministeriets opdaterede 2025-plan, at arbejdsstyrken frem mod 2030 vil vokse med 50.000 personer, men kun hvis tilbagetrækningsreformerne

slår igennem. I den samme periode får man dog alene i det offentlige brug for hele 44.000 ekstra medarbejdere, hvis serviceniveauet, forstået som samme antal medarbejdere pr. bruger, skal opretholdes. Hvis man forudsætter, at det offentlige får alle de medarbejdere, man her har brug for, er der altså kun 6.000 ekstra medarbejdere tilbage til den private sektor. Og det er en privat sektor, som i gennemsnit de seneste 20 år årligt har øget beskæftigelsen med 10.500 ekstra om året. Hvis den beskæftigelsesvækst skal fortsætte, vil det kræve omkring 95.000 ekstra i arbejdsstyrken i 2030. Der vil derfor mangle omkring 90.000 personer på det danske arbejdsmarked i 2030.

Landet over oplever kommuner allerede nu markante rekrutteringsudfordringer. Det gælder i særdeleshed på ældreområdet, forklarer KL's formand Jacob Bundsgaard.

»Udfordringen bliver kun større i de kommende år i takt med at der bliver flere og flere ældre, som får brug for pleje og omsorg. De her tal viser tydeligt, at hvis vi skal kunne levere god velfærd, er der brug for en bred erkendelse af, at vi hurtigst muligt skal i gang med at finde løsninger. Vi bliver nødt til at se på, hvordan vi grundlæggende vil prioritere behovet for arbejdskraft i vores alles velfærdssamfund – og hvilke løsningsspor vi i særlig grad vil lægge vægt på,« siger Jacob Bundsgaard.

Antallet af 80+årige forventes at stige med omkring 150.000 frem til 2030, hvor der vil være omkring 431.000 80+årige. En ▶

Forventet stigning i arbejdsstyrken vs. henholdsvis den private og offentlige sektors fremskrevne ekstra behov i 2030 ift. 2021 (personer)

Note: Det forventede ekstra behov for hænder i den offentlige sektor er udregnet ud fra et serviceniveau forstået som samme antal medarbejdere pr. bruger, skal opretholdes. Fremskrivningen af behovet i den private sektor er med baggrund i, at sektoren gennemsnitligt i løbet af de seneste 20 år er steget med 10.500 om året.

Kilde: Momentum. Egne beregninger på baggrund af Finansministeriets dataark fra opdateret 2025-plan, august 2021.

stigning, som vil øge behovet for medarbejdere i ældreplejen, og bare antallet af SOSU-ansatte skønnes at skulle forøges med 15-20.000 i 2030.

Også i virksomhederne mærker man allerede nu manglen på arbejdskraft, forklarer Steen Nielsen, vicedirektør i DI, som

: Udfordringen bliver kun større i de kommende år i takt med, at der bliver flere og flere ældre, som får brug for pleje og omsorg. De her tal viser tydeligt, at hvis vi skal kunne levere god velfærd, er der brug for en bred erkendelse af, at vi hurtigst muligt skal i gang med at finde løsninger. Vi bliver nødt til at se på, hvordan vi grundlæggende vil prioritere behovet for arbejdskraft i vores alles velfærdssamfund – og hvilke løsningsspor vi i særlig grad vil lægge vægt på!

Jacob Bundsgaard,
formand for KL

frygter, at det kan komme til at gå udover væksten, hvis ikke der findes løsninger.

»Det er jo ikke kun et fremtidsproblem. Der er virkelig en stor mangel på medarbejdere i alle brancher i den private sektor, hvilket betyder, at vi mister noget vækst i Danmark, fordi virksomhederne må sige nej til opgaver. Det ser vi allerede i dag i for eksempel i byggebranchen. Så det går udover vores indtjening og vækst i samfundet, hvis vi ikke får løst arbejdskraftudfordringen,« siger Steen Nielsen

Arbejdsudbud og produktivitet skal op

Spørger man Philipp Schröder, professor i økonomi ved Aarhus Universitet, er især øget produktivitet og arbejdsudbud svarene på, hvordan vi skal overkomme arbejdskraftudfordringerne, da vi ikke kommer til at have store årgange, der løser vores arbejdskraftudfordring

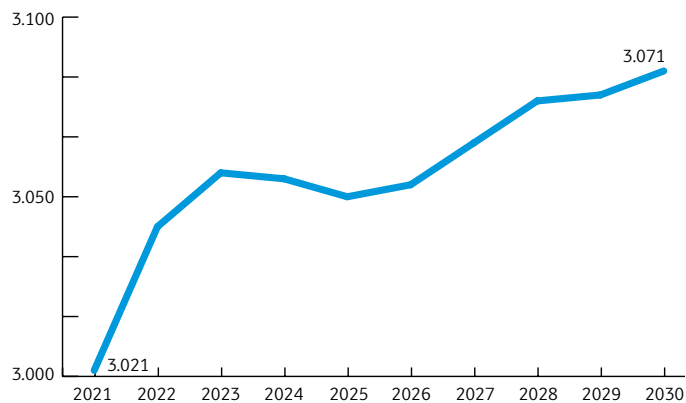
»På grund af produktionsformerne er det teknisk lettere at generere produktivitetstilvækst i industrien end i servicesektoren, og dermed er der større potentiale i den private end den offentlige sektor. Serviceproduktion kræver mennesker, og mennesker er det relativt sværere at optimere en masse på i forhold til en Ford-t-produktion, hvor bilerne bare kører af båndet,« siger Philipp Schröder.

Han mener dog, at det offentlige også har noget at hente i produktiviteten blandt andet ved en større grad af udlicitering. Og så handler det om at holde arbejdskraften på arbejdsmarkedet.

»Det andet store svar er at indrette samfundet, så folk går senere eller langsommere på pension. Det er nok den nemmeste og mest sikre vej til at sikre balance i efterspørgslen og udbudet af arbejdskraft. Resten må vi tiltrække og bytte os til med omverdenen, og det kan vi med mange af de ting, vi konsumerer, men også her er det sværere for den offentlige sektor. Selvom fængselspladser bliver flyttet til Kosovo, har jeg lidt svært ved at se, at man bliver genvalgt, hvis vi gør det samme med ældreplejen,« siger Philipp Schröder.

Produktivitetstilvækst skal blandt andet komme fra ny og bedre anvendelse af teknologi, hvor automatiseringspotentia-

Forventet udvikling i arbejdsstyrken frem til 2030 (1.000 personer)

Kilde: Finansministeriets dataark fra opdateret 2025 plan, august 2021.

lerne dog ikke er nær så udtalte i den offentlige sektor, som det er i industriproduktionen.

»Jeg ser ingen efterspørgsel på at aflevere børn til en robot i børnehaven. På den måde vælger vi jo, hvordan vi vil indrette samfundet, og må så leve med, at der er noget andet, man ikke kan få. For der er nogle tærskler, vi skal hoppe over. SOSU-assistenten kunne jo have en digital assistent, der briefer præcist om alt fra piller til fritidsinteresser i snakken med hr. Jensen, men det

: Hvis det var let, var det nok også allerede gjort. Vi kan godt finde knappen, men den er ikke altid lige populær at trykke på og kræver nogle politiske krumspring og måske også en lidt anden velfærd, end den vi kender i dag. Men hvis vi ikke får folk til at blive lidt længere på arbejdsmarkedet og øger produktiviteten, så må politikerne i gang med at diskutere, hvad der er velfærd, og hvad vi ikke skal have.

Philipp Schröder, professor i økonomi ved Aarhus Universitet

ser vi ikke på grund af modstanden mod at tage det menneskelige ud,« siger Philipp Schröder.

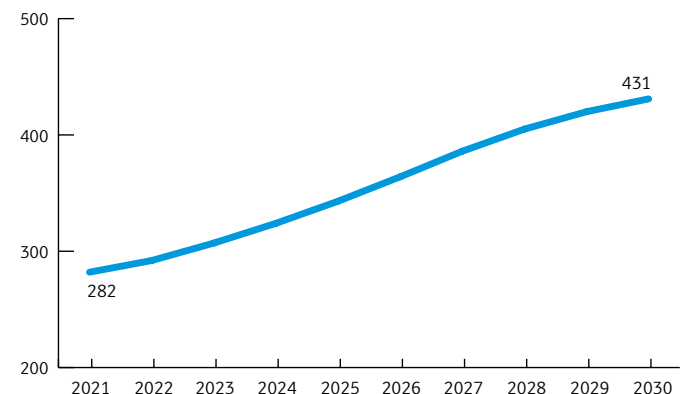
Han påpeger, at selvom vi ved, at der er uudnyttede produktivitetspotentialer i både den private og offentlige sektor, så er det lettere sagt end gjort at opfylde.

»Hvis det var let, var det nok også allerede gjort. Vi kan godt finde knappen, men den er ikke altid lige populær at trykke på og kræver nogle politiske krumspring og måske også en lidt anden velfærd, end den vi kender i dag. Men hvis vi ikke får folk til at blive lidt længere på arbejdsmarkedet og øger produktiviteten, så må politikerne i gang med at diskutere, hvad der er velfærd, og hvad vi ikke skal have.«

Skal skrues på alle knapper

Vicedirektør i DI, Steen Nielsen, mener, at det især er arbejdsudbuddet, vi skal sørge for at øge, og efterlyser politiske initiativer til at skaffe flere medarbejdere. ▶

Forventet antal 80+årige frem til 2030 (1.000 personer)

Kilde: Momentum. Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks befolkningsfremskrivning 2021.

Gennemsnitlig årlig vækst i beskæftigelse i henholdsvis den private og offentlige sektor i årene 2000-2021 (personer)

Kilde: Finansministeriets Dataark fra opdateret 2025 plan, august 2021

»Effekterne af tilbagetrækningsreformerne aftager i disse år, og samtidig har man indført seniorpension og tidlig pension, så folk kan trække sig tidligere tilbage, hvilket jeg er bekymret for, bliver meget populært. Det er derfor mere end på høje tid, at man begynder at interessere sig for, hvordan vi øger arbejdsudbuddet. Man kunne for eksempel gøre det attraktivt for seniorer at blive på arbejdsmarkedet ved at øge den gevinst, de har af at fortsætte med at arbejde,« siger Steen Nielsen og tilføjer, at man også skal se på, hvordan man kan tiltrække flere fra udlandet.

Den nye analyse viser, at den private sektor fra år 2000 til 2021 havde en beskæftigelsesvækst på i gennemsnit 10.500 per år, mens det offentlige har været på 2.300. Steen Nielsen påpeger dog, at antallet af offentlige medarbejdere er steget kraftigt siden coronakrisens start, og at det ikke kun relaterer sig til håndteringen af corona.

»Det er en bekymrende udvikling, da det jo øger presset på, hvor få der er til rådighed for de private. Det samme gælder det faktum, at rigtig mange af de offentlige medarbejdere kun arbejder på deltid. Det må derfor være en bunden opgave at få flere folk på fuldtid i det offentlige,« siger Steen Nielsen.

Kommunerne er dog allerede i fuld gang med arbejdet med at få flere på fuldtid, forklarer Jacob Bundsgaard og understreger samtidig, at et enkelt greb ikke kan løse udfordringen.

»Vi skal arbejde på alle fronter - ny teknologi, øget arbejdsudbud, målrettet uddannelse og afbureaukratisering er vigtige tiltag. Og så skal vi selvfølgelig også arbejde med effektiviseringer, nedbringe sygefraværet og få flere op i tid især på SOSU- og pædagogområdet, og her er vi allerede i fuld gang. Men det er ikke nok,« siger Jacob Bundsgaard.

Han påpeger, at selvom man tager alle værktøjer i brug i den offentlige sektor, kan det formentligt ikke løse hele udfordringen. »Vi er som samfund også nødt til at se åbent på balancen mellem det offentlige og private, hvis vi skal kunne levere god velfærd i fremtiden. Den private sektor har jo også nogle muligheder i forhold til automatisering og outsourcing, som vi ikke har i samme grad i kommunerne. Det er vi nødt til at skele til.«

Christiansborg skal i omdrejninger

Netop arbejdskraftudfordringens store omfang ændrer ifølge Jacob Bundsgaard også vilkårene for, hvordan man laver politik. Christiansborgpolitikkerne bliver udover at arbejde på løsninger på udfordringen også nødt til at se på, om nye love og politik beslægtet med arbejdskraft.

»Det er uhyre vigtigt, at politikerne tilpasser deres udmeldinger, så borgerne ikke forventer en højere service, end der er hænder til at levere. Ellers bliver det meget svært at opretholde vores velfærdskontrakt med danskerne. Kan man for eksempel blot afsætte penge i en finanslov til minimumsnormeringer og så regne med, at kommunerne løser det? Eller er man også nødt til at forholde sig til, hvordan man skaffer pædagogerne?« siger Jacob Bundsgaard.

Finansminister Nicolai Wammen vedkender i et skriftligt svar til Momentum, at både den private og offentlige sektor står overfor store rekrutteringsudfordringer, og at man fra regeringens side har fokus på initiativer, der kan afhjælpe udfordringen.

»Det er en velkendt udfordring, at arbejdsstyrken i de kommende år vil stige mindre, end vi tidligere har oplevet. Det er en udfordring for både den offentlige og den private sektor, som vi er fuldt ud opmærksomme på. Men opgaveløsningen vil udvikle sig, teknologien vil udvikle sig, så det konkrete behov kendes ikke præcist på forhånd,« skriver Nicolai Wammen og fortsætter.

»Regeringen har fremlagt en række initiativer med "Danmark kan mere I", der på sigt vil kunne få flere ind på arbejdsmarkedet. Der er ligeledes nedsat en Reformkommission, der også har det sigte, at flere skal ind på arbejdsmarkedet, ligesom vi også gerne vil drøfte øget tilgang af udenlandsk arbejdskraft på en klog måde. Det er skridt, der kan øge arbejdsstyrken, men vi er ikke i mål. Vi har en fælles udfordring, som vi skal drøfte videre, og som nok vil kræve mange forskellige tiltag. Dem skal vi finde i fællesskab.«

Markante forskydninger i væksten på tværs af landet

Af Rasmus Giese Jakobsen, ragj@kl.dk

Analyse: Niels Storm Knigge, KL's kontor for Analyse- og Makro

Siden finanskrisen er en stigende del af Danmarks bruttonationalprodukt blevet skabt i København og dens omegnskommuner, men to tredjedele bliver fortsat skabt uden for hovedstaden. Udviklingen har flere forklaringer, men afspejler blandt andet, at flere aktiviteter generelt samles om større byer, og at arbejdspladserne fortsat forsvinder fra landbrug og industri, som især fylder meget i Vestdanmark. Der er dog masser af lys forude i landområderne, hvis omstillingen går godt.

Siden finanskrisen er der sket markante forskydninger i, hvor og hvordan væksten i Danmark skabes. Selvom der har været fremgang i alle landsdele, er der sket en yderligere koncentrering af den økonomiske aktivitet i og omkring København. Det viser en ny Momentum-analyse, der har set på udviklingen i BNP i årene siden finanskrisen.

Mest tydeligt er det, når man ser på udviklingen i bruttoværditilvæksten, som populært dækker over de enkelte branchers bidrag til BNP fratrukket moms og produktsskatter. Den er steget i samtlige landsdele, men i København og Københavns Omegn har de årlige vækstrater i perioden 2006-2019 været 2,5 procent, hvilket er mere end dobbelt så meget som landsgennemsnittet på 1,2 procent.

Udviklingen afspejles også i, at andelen af Danmarks BNP, der bliver skabt i København og omegn samlet, er steget fra 29 procent til 33,5 procent i samme periode. Østjylland er den eneste anden landsdel, der har øget sin andel i samme periode, mens andelen er faldet mest i Vest- og Sydsjælland og Nordjylland.

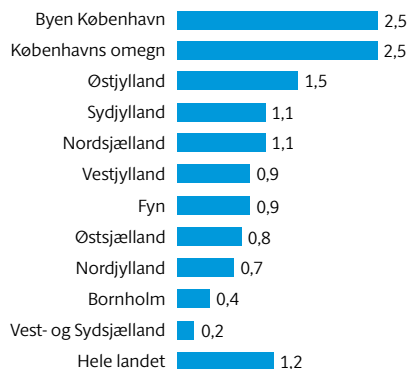
Det er dog vigtigt at bemærke, at København trods fremgangen kun står for en tredjedel af BNP, mens resten skabes i resten af landet. Det siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, professor på Økonomisk Institut på Københavns Universitet og tidligere overvismand.

»Det er slet ikke København det hele, hvilket også understreges af, at det kun er en tredjedel af den samlede økonomiske aktivitet, der foregår i København. Det her er ikke et spørgsmål om København contra resten af landet, det er et spørgsmål om de større byer contra landområder. Det er, når vi ser på det på den måde, at vi især kan se en forskel i den økonomiske vækst,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

Der er flere forklaringer på, at både København og omegn samt Østjylland med Aarhus udgør en større del af dansk økonomi. En er den såkaldte agglomerationseffekt.

»Der er en produktivitetsevne, når virksomheder ligger geografisk tæt, og medarbejdere er fysisk tætte på hinanden. Det giver en masse udvikling, kort transporttid, og så giver det en hel masse interaktion mellem mennesker og virksomheder, som kan vise sig at være produktivt. Det er noget, der entydigt trækker i

Årlig vækst i BVT 2006-2019 (%)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

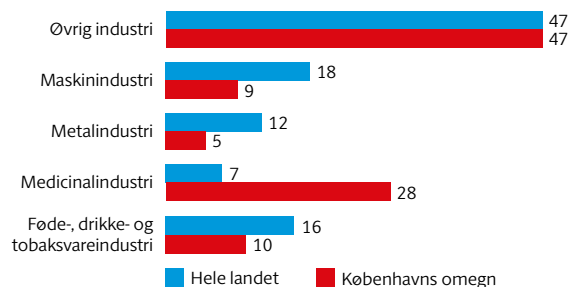
retning af, at vi får koncentreret mere og mere erhvervsaktivitet på de her begrænsede geografiske områder, hvor der i forvejen bor mange mennesker,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

En anden konkret forklaring på Københavns fremgang er, at produktiviteten i industrien er mere end dobbelt så stor i Københavns Omegn, som den er på landsplan. Det skyldes især, at den højproduktive medicinalbranche udgør en meget større del af industrien her end i resten af landet. På landsplan udgør branchen ca. 7,5 procent af de beskæftigede i industri-, råstof- og forsyningsbranchen, mens det for Københavns Omegn er godt 28 procent.

: Det er helt enormt vigtigt, at vi holder fast i sammenhængskraften i vores land – også når vi ser på de økonomiske aspekter. Det er godt for hele Danmark, at vi har et vækstlokomotiv som København, men det er også godt, og vigtigt at huske på at langt størsteparten af danskerne arbejder uden for København og også er med til drive vækste frem

Jacob Bundsgaard,
formand for KL

Beskæftigelsesfordeling i industri-, råstof og forsyning 2019 (%)

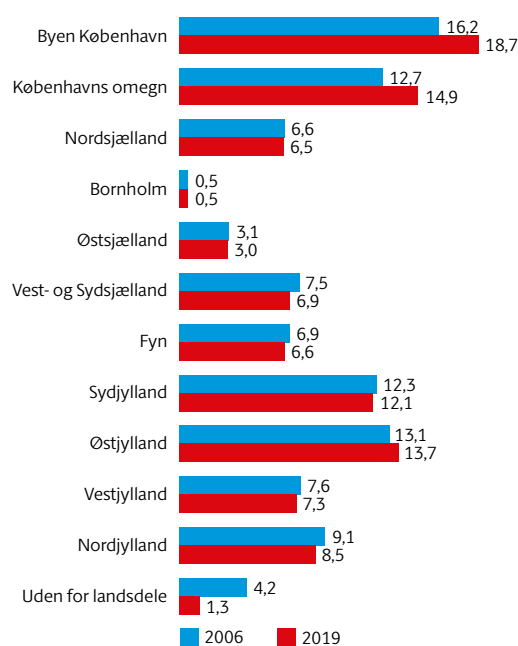
Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

»At medicinalbranchen ligger i Københavns omegn kan også være et udtryk for den her agglomerationseffekt. Private virksomheders forskningscentre, vil man gerne have liggende tæt på universiteter. Der kan ligge en helt banal fordel i, at dem, der bliver uddannet på universitetet, ikke skal flytte sig meget for at få et arbejde i en type virksomhed, hvor de kan bruge deres uddannelse,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

København er vækstlokomotiv, men alle er med

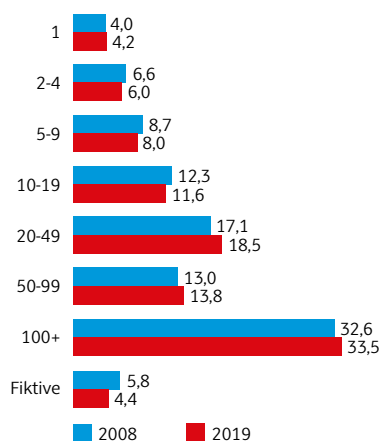
Den tidligere overvismand mener, at det med økonomiske briller har været en god udvikling, at en større del af den samlede øko-

Landsdelenes andel af Danmarks BNP (%)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

Ændringen i antallet af job fordelt på arbejdsstedsstørrelse (%)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

nomi udspringer af København og Østjylland, men det har også andre konsekvenser.

»Det er forbundet med nogle produktivetsgevinster, og det vil betyde, at samfundet i gennemsnit bliver rigere, og mulighederne også for velfærd er bedre i hele landet. Men måske er der nogle værdimæssige og kulturelle tab forbundet med det, fordi det kan betyde, at landet bliver meget tyndt befolket i yderområderne. Det, kan man synes, i sig selv er beklageligt, og der kan

: Det er slet ikke København det hele, hvilket også understreges af, at det kun er en tredjedel af den samlede økonomiske aktivitet, der foregår i København. Det her er ikke et spørgsmål om København contra resten af landet, det er et spørgsmål om de større byer contra landområder. Det er, når vi ser på det på den måde, at vi især kan se en forskel i den økonomiske vækst

Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, professor på Økonomisk Institut på Københavns Universitet og tidligere overvismand

være en række grunde til, at man siger, at det er noget, vi ikke ønsker,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

Om og hvordan man vil afbalancere det, er grundlæggende et politisk spørgsmål, og det handler om, at man skal afgøre, om det er en værdi i samfundet, at alle ikke klumper sammen i byerne.

»Hvis samfundet synes, at der skal bevares en aktivitet, en bosættelse og en kultur i landområderne, så har vi også lov til at sige, at de produktivetsgevinster, der kan være ved at samle folk og virksomheder i byerne, de skal ikke have lov til at være enestående, og det er i orden, at samfundet bruger nogle ressourcer på at fastholde aktivitet, bosættelse og kultur i landområderne,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

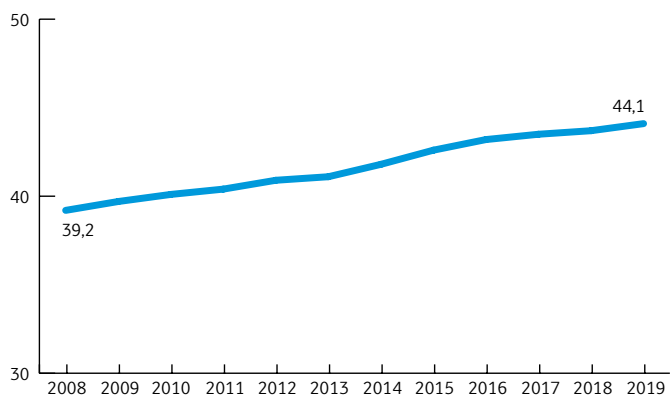
Analysen viser samtidig, at folk pendler mere og længere end førhen, hvorved beskæftigelsen i landområderne også fortsat ligger højt, selvom arbejdspladserne i højere grad centrerer sig i byerne. I 2008 pendlede 39 procent af danskerne til en anden kommune for at arbejde, mens det var steget til 44 procent i 2019. Den gennemsnitlige pendlingsafstand er samtidig steget fra 19 til 22 kilometer.

Ændringen i antallet af job fordelt på branche (%)

Branche	2008 (%)	2019 (%)
Landbrug, skovbrug og fiskeri	2,7	2,2
Industri, råstofindvinding og forsyningsvirksomhed	13,0	10,9
Bygge og anlæg	6,1	5,9
Handel og transport mv.	24,0	24,4
Information og kommunikation	3,5	3,9
Finansiering og forsikring	3,0	2,7
Ejendomshandel og udlejning	1,7	1,8
Erhvervsservice	10,7	11,8
Offentlig administration, undervisning og sundhed	30,5	31,4
Kultur, fritid og anden service	4,7	5,1

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

Beskæftigede som pendler ud af kommunen 2008-2019 (%)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistik.

KL's formand Jacob Bundsgaard mener, at det er vigtigt, at vi ikke lader forskelle i den økonomiske vækst føre til, at der skabes økonomiske A- og B-hold på tværs af landet.

»Det er helt enormt vigtigt, at vi holder fast i sammenhængskraften i vores land – også når vi ser på de økonomiske aspekter. Det er godt for hele Danmark, at vi har et vækstlokomotiv som København, men det er også godt og vigtigt at huske på, at langt størsteparten af danskerne arbejder uden for København og også er med til drive væksten frem,« siger Jacob Bundsgaard og understreger:

»Ingen landsdel kan drive Danmark fremad alene, og i en tid, hvor konkurrencen fra udlandet bare bliver større og større, er det vigtigt, vi står sammen og anerkender hinandens spidskompetencer og giver plads til de behov og muligheder, vi hver især har. Mulighederne for vækst skal understøttes i hele landet.«

Fra produktion til service

En anden faktor, der er medvirkende til forskellene i væksten i de enkelte landsdele, er sammensætningen af brancher. Industrien fylder især i en række jyske kommuner med Billund som topscorer. Her var 31 procent af arbejdspladserne i 2019 i industrien. Det har samtidig været faldende, og Momentums analyse viser, at cirka 15 procent af arbejdspladserne i både den primære sektor (landbrug, fiskeri, skovbrug) og industrien er forsvundet i perioden 2008-2019, så det nu udgør henholdsvis 2,2 og 10,9 procent, mens det blandt andet er steget i brancherne 'Erhvervs-service', 'Information og kommunikation' samt 'Kultur, fritid og anden service'.

»Alle landsdele kan ikke vokse lige meget hele tiden, og noget af udviklingen skyldes givet vis den bevægelse, vi ser her og har kendt lige siden tiden efter anden verdenskrig, hvor antallet af beskæftigede i først landbruget og siden industrien begyndte at falde. De er i stedet blevet ført over i forskellige former for serviceerhverv, som i højere grad har ligget i og omkring de store byer,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

Denne overordnede trend, hvor produktionsstrukturen forskyder sig mod serviceydelse, har i første omgang effekter i nogle områder af landet

»Hvis du har meget landbrug og industri i et område og meget lidt serviceproduktion, så er det klart, at det første, der sker, er, at man bliver ramt af nedgangen i landbrug og industri, så der forsvinder arbejdspladser,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

Han påpeger dog, at der også i fremtiden bliver brug for masser af landbrugs- og industrivarer, og at medicinalindustrien også er en del af den samlede industribranche, som ingen forudser, vil gå ned. Og så minder han om, at der også kan være lyse udsigter for andre landsdele end København, hvis man formår at omstille sig på den rigtige måde.

»Det er ikke sådan, at de store byer har overtaget alting, og selvom den overordnede trend, hvor vi bevæger os mod beskæftigelse i serviceerhverv, vil fortsætte, så er der ikke nogen naturlov, der siger, at det ikke kan ske i yderområderne. Hvis de kan få nogle ansatte, så kan en moderne servicevirksomhed sagtens ligge der,« siger Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

MOMENTUM – 13. JANUAR 2022. 14. ÅRGANG 1. UDGAVE
UDGIVER: KL

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR: KRISTIAN VENDELBO

REDAKTION: JENS BAES-JØRGENSEN, RASMUS GIESE JAKOBSEN

MOMENTUM@KL.DK
WEIDEKAMPSTGADEN 10, POSTBOKS 3370, 2300 KBH. S
Gratis elektronisk abonnement kan tegnes på
WWW.KL.DK/MOMENTUM

DESIGN: KONTRAPUNKT - LAYOUT: KL'S TRYKKERI
ARTIKLER KAN CITERES MOD KILDEANGIVELSE